

ПРОТОКОЛ

№ 41

гр. Варна, 19.01.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иваничка Д. Славкова

при участието на секретаря Николета Н. Н.а
и прокурора К. Ст. П.

Сложи за разглеждане докладваното от Иваничка Д. Славкова Наказателно дело от общ характер № 20213100200486 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 09:05 часа се явиха:

ПОДСЪДИМИЯТ:

ИВ. Ж. П. – редовно призован, явява се. За него **адв. Е.И. М.** - редовно упълномощен и приет от съда от преди.

ЧАСТНИТЕ ОБВИНИТЕЛИ:

Г. Д. АД. – редовно призована, не се явява. За него адв. С.Б. С..

Д. Й. АД. – редовно призована, не се явява. За него адв. С.Б. С..

Н. Й. АД. – редовно призован, не се явява. За него адв. С.Б. С..

Т. ИЛ. АД. – редовно призован, не се явява. За него адв. С.Б. С..

С. Б. - редовно призован чрез законния представител **Д. Й. АД.**, не се явява, представлява се от адв. С.С..

С. Б. - редовно призован чрез законния представител **Д. Й. АД.**, не се явява, представлява се от адв. С.С..

-

СВИДЕТЕЛИТЕ

Д. Хр. Н. – редовно призован, явява се лично.

ВЕЩИТЕ ЛИЦА

Св. В. В. – редовно призована, явява се лично.

Д. Б. П. – редовно призована, явява се лично.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ.С.: Да се даде ход на делото.

АДВ.М.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ОТ ФАЗАТА НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ПРИСТЪПВА КЪМ РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛИТЕ:

СВИДЕТЕЛЯТ Д. Хр. Н. – на 44 г., ЕГН: *****, живущ в гр. Варна, средно образование, неженен, неосъждан, български гражданин, работи, без родство със страните.

Свид. Н.: Спомням си за случая на това кръстовище. Аз идвах от Аспарухово и се движех по бул. „Христо Ботев“ бях се пристроил в най-лява лента за ляв завой по посока бул. „Вл. Варненчик“. Бях трета кола навлизайки в кръстовището, имаше разстояние между мен и спрелите вече автомобили които бяха там.

Карах сравнително бавно и изчаквах да светне зелен сигнал, за да не спирам напълно, а да премина с малка скорост.

Следях движението и на огледалото зад мен дали ме приближават автомобили, както и следях дистанцията пред мен спрямо спрелите автомобили.

Те започнаха да се изтеглят за ляв завой и аз се включих в колоната след тях.

След това се чу силен тътен от сблъсък и аз видях на земята паднал моторист, веднага издърпах колата на пиацата пред катедралата, оставих я да работи, защото децата ми бяха отзад.

И бягайки към моториста позвъних на тел. 112, видях, че той е в неспецифична форма, тялото му беше паднало на една страна, обилно кръвотечение в областта на главата, разлят бензин. Първото, което се опитахме да направим, защото моторът беше силно нагрят и се изливаше бензин, беше да извадим пожарогасител и да напръскаме мотора, за да предотвратим евентуален взрив.

Пипнах пострадалия по врата, за да видя дали има пулс, имаше пулс, издаваше гърлени хрипове и излизаха от устата му кръв и слюнка. Някои от пак присъстващите каза, че е студент по медицина и ми забрани да го пипам, в смисъл да го местим, да търсим други признаци на живот или нещо от този род и аз предпочетох да изчакам в тази ситуация, за да не направя по –лошо.

След като видях, че няма какво повече да направя в тази ситуация потърсих шофьора на автомобила, който беше участвал в ПТП-то. Той беше видимо неадекватен, много се беше стреснал, меко казано е стреснат, поговорихме, даже го прегърнах леко, за да го успокоя, то стана суматоха, събраха се доста хора там. Сравнително бързо пристигна линейката може би в рамките на 3-4 минути, взеха да обработват пострадалия.

Единственото, което чух, имаше един от зрителите, който се е движел по бул. „Мария Луиза“ посока Катедралата, каза, че: мотористът го е изпреварвал и е карал неадекватно, каквото и да значи това. Това изкоментира господинът, дали е така, дали не е така, аз не съм го видял. Но очевидецът каза, че е карал неадекватно – не е държал лентата за движение, но това може да се тълкува разширително, мотористите знаете как карат.

След което аз видях, че няма какво повече да направя в ситуацията и напуснах мястото на птп-то.

На въпроси на съда

Свид. Н.: Мисля, че нямаше секундарник на светофарната лента. Аз видях, че отсреща колите вече спираха, кръстовището беше абсолютно изчистено, празно. Тези, които се движеха по бул. „Мария Луиза“ спираха. Аз съм се движел с 3-4 км, аз имах поне 60 – 70 метра път от предната кола.

Не мога да кажа с категоричност първата кола на какъв сигнал е тръгнала, тъй като аз имам закъснение спрямо първата, понеже аз съм трета кола, аз тръгвам, продължавам да спирам на зелен сигнал, но за мен дори първата, която е, тръгна на зелен сигнал, но това може да е секунда невнимание от моя страна. Аз бях в дистанция спрямо предните два автомобила и това ми позволи, да избегна кръстовището и да се шмугна веднага в пиацата след птп-то, не бях просто в колоната. Това си спомням.

На въпроси на Прокурора

Свид. Н.: Когато стана птп-то, аз съм първият който отиде там и то се вижда кои са участниците и е ясно кой е водачът.

Видях водача на автомобила, че говори по телефона, може и той да е звънял на 112 или на полиция. Но стори ми се, че извън колата той говореше по телефона, но дали е така, не смея да твърдя с категоричност, но ми се стори, че така.

На въпроси на адв. С.

Свид. Н.: В моя участък пътните ленти бяха 2, аз бях в най-лявата лента, трета кола по ред.

На въпроси на адв. М.

Свид. Н.: Когато водачът на автомобила навлезе в кръстовището, нямаше други автомобили на кръстовището.

Може би имаше автомобил, който идваше от бул. „Владислав Варненчик“ и правеше десен завой към бул. „Хр. Ботев“, но се съм много сигурен.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля и същият беше освободен от съдебната зала.

ПРИСТЪПВА КЪМ РАЗПИТ НА ВЕЩИТЕ ЛИЦА:

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Св. В. В. – на 44 години, женен, неосъждан, български гражданин, с висше образование, без родство със страните. **ПРЕДУПРЕДЕН** за отговорността по чл.291 НК, обещава да даде добросъвестно заключение.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д. Б. П. – на 58 години, омъжена, неосъждана, български гражданин, с висше образование, без родство със страните. **ПРЕДУПРЕДЕНА** за отговорността по чл.291 НК, обещава да даде добросъвестно заключение.

На основание чл. 282, ал. 1 от НПК прочита заключението по назначената Комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза.

Вещото лице В.: Поддържам така представеното заключение.

Вещото лице П.: Поддържам така представеното заключение.

В.л. В.: По отношение на първия въпрос - в началото на месец ноември у лицето е настъпила сравнително внезапна промяна в психичното състояние, която е довела до хоспитализация в психиатричен стационар във Втора психиатрична клиника. Окончателната диагноза е депресивен епизод – тежък с психотични симптоми, и аз се запознах с медицинската документация, действително описаното състояние отговаря на поставената диагноза.

Като сама по себе си тази диагноза психотично-депресивен епизод отговаря на медицинския критерий „продължително разстройство на съзнанието“.

За този период, в който той е страдал от тежкия депресивен епизод с психотични симптоми, неговите базисни психични годности да разбира свойството и значението и да ръководи постъпките си са били качествено нарушени към периода на депресивния епизод, който е с продължителност без да можем да фиксираме точно около 10 – 15 дни от постъпването му в психиатричния стационар и е приключил със сигурност преди

изписването му.

Състоянието преди изписването е било такова, че не съответства на психоза, не съответства на разстройство на съзнанието. Няма данни за други епизоди, които да съответстват на разстройство на съзнанието, нито преди въпросния епизод, нито пък в последствие.

Включително към настоящия момент няма данни за психично разстройство, подробно сме го изследвали психологично, психиатрично.

Към настоящия момент лицето е психично здраво и няма основания да се смята, че той не е в състояние да разбира и да ръководи постъпките си или пък не е в състояние да участва в процеса.

Поставената за конкретния пациент диагноза и неговото състояние са представлявали към онзи момент временно разстройство на съзнанието за около 10-15 дни, което е преодоляно и към настоящия момент вече не е актуално.

В.л. П.: Подкрепям изцяло казаното от доц. В..

На въпроси на съда

В.л. В.: Може да се направи прогноза за евентуален рецидив, но ще бъде много спекулативно. Има хора, които са по-склонни да развият психични разстройства, включително и в депресивния спектър. Но така или иначе в психиатрията говорим за един биопсихосоциален модел, което от една страна е предразположението към развитието на подобно разстройство, от друга страна са всичките психологични и социални фактори, които влияят върху човека.

Поради това, е много трудно да се предскаже каква ще е комбинацията от тези фактори. Да, най-вероятно той е по-предразположен от средно-статистическия индивид, без обаче да може да се каже категорично, просто моментът при него е бил такъв, че наистина са се натрупали много стресогенни фактори в един момент, той е боледувал от Ковид-инфекция, последствията от случая. Трудно е да се диференцира доколко това психично състояние се определя от самата вирусна инфекция и доколко от тревожността, с която е съпроводено това заболяване, защото сега в момента облъчването отвсякъде колко е страшно и когато човек се разболее, то всъщност тревожността му се покачва по-скоро в резултат на очакванията, че е много страшно, отколкото на обективни медицински причини. От друга страна пък ковидния механизъм засяга малките кръвоносни съдове, в този смисъл може да засегне един мозък, пак при хората, които са предразположени, след Ковид-а се наблюдава засилване на деменции и т.н. Трудно е да се диференцира биологичното от чисто психологичното влияние на ковид-инфекцията.

На въпроси на Прокурора

В.л. В.: Към момента няма симптоми на психично разстройство.

Адв. С.: Нямам въпроси към вещите лица.

Адв. М.: Г-жо Председател, аз желая да взема отношение относно декларираните часове труд на вещите лица, което е свързано с възнагражденията. В т. 1 от справката декларацията вещите лица са посочили време от 4 часа за запознаване с материалите по делото, което считам за необективно.

Относима към задачите на експертизата е единствено епикризата, която моля съдът да приеме като доказателство. Епикризата е в обем от 1,5 страници, нейното прочитане и анализиране отнема не повече от 15 минути. Дори да приемем, че вещите лица са прочели ДП от 2 тома и съдебното производство, което е не повече от 40 страници, за да преценят относимите към експертизата материали, това отнема не повече от 1 час.

Точка 3 от справката-декларация в.л. доц. д-р В. е посочил време от 2 часа за литературна справка, анализ и обсъждане.

Точка 4 на справката-декларация на в.л. Д.П. е посочила време от 3 часа – под „литературна справка“ единствено се разбират цитирана литература като източник на информация с посочен автор, издателство, година на издаване, страница на източника, в експертизата такива данни няма.

Точка 4 на справката-декларация в.л. В. е посочил време от 4 часа за изготвяне на комплексната съдебно-психиатрична и психологична експертизата окончателна редакция и печат. Предвид задачите на експертизата и отпечатването на хартиен носител обем от информация съдържащ се на 10 страници обективно необходимото време за този пункт считам, че е не повече от 2 часа.

В точка 3 на справката-декларация в.л. П. е посочила време от 3 часа за обобщаване на данните от психологическите изследвания, анализ и обсъждане, в т. 4 е посочила време от 3 часа – „литературна справка, анализ и обсъждане“ т.е. два пъти е отчела време за анализ и обсъждане. Наред с това в експертизата няма посочена от страна на в.л. П. литературна справка. Поради което моля съда на основание чл. 23, ал. 2 и чл. 27, ал. 4 от Наредба № 2 от 2015 год. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица да определите на вещите лица възнаграждение, което да съответства на действителния обем на извършената работа.

В.л. В.: Искам да вметна едно изречение – според наредбата възнаграждението се определя от „сложност“, „специфика“, „квалификация“ и чак на последно място от „време“.

СЪДЪТ счита, че възражението на защитника на подсъдимия - адв. М. се основава на субективни критерии, освен това вещите лица са длъжни да се запознаят с целия материал по делото, доколкото съдът не ги ограничава, а и не трябва, в запознаване само частично с делото. Тяхно задължение е да се запознаят с всички материали по делотослед което да

направят самостоятелна преценка за сложността на изготвеното експертно заключение, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

Оставя без уважение възражението на адв. Е.М. по отношение на декларираните в справките декларации възнаграждения на вещите лица С.В. и Д.П.

СЪДЪТ намира, че заключението на назначената Комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза следва да бъде приобщено към доказателствения материал по делото като относимо, като на вещите лица да се изплати възнаграждение за изслушването им в съдебно заседание в размер на от по 20 лева и възнаграждение по приложените справки-декларации, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИОБЩАВА към материалите по делото заключението по така изготвената Комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза, изготвена на 11.01.2022 год.

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на вещото лице В. в размер на 300 /триста/ лв. за изготвяне на експертизата /изд.р.к.о./.

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на вещото лице П. в размер на 292,50 /двеста деветдесет и два и 0,50/ лв. за изготвяне на експертизата /изд.р.к.о./.

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на вещото лице В. в размер на 20 /двадесет/ лв. за изслушване /изд.р.к.о./.

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на вещото лице П. в размер на 20 /двадесет/ лв. за изслушване /изд.р.к.о./.

Подс. П.: Изразявам съгласие, което моят защитник също е изразил още в първото заседание да не се разпитват свидетелите Г. Д. АД., Н. Й. АД., Д. Й. АД., Т. ИЛ. АД. и в.л. по съдебно-медицинската експертиза д-р Д. Г€ В..

Адв. С.: В отсъствие на моите клиенти и като техен повереник, като в първото

заседание присъстваха Г.А. и Н.А. от тяхно име изрично също изразявам съгласие за приобщаване на посочените доказателства- разпити на четиримата свидетели-пострадали и на в.л. Велкова

Съдът след изразеното съгласие на всички страни, включително лично изявление на подсъдимия П., както и на адв. С., от името на пострадалите и частни обвинители и тъй като съответните действия по разследването са извършени при условията и по реда, предвидени в НПК, одобрява изразеното съгласие да не се провежда разпит на свидетелите Г. Д. АД., Н. Й. АД., Д. Й. АД., Т. ИЛ. АД. и в.л. по съдебно-медицинската експертиза д-р Д. Г€ В., за които се отнася одобреното от съда съгласие и на основание чл. 283 вр. чл. 373, ал. 1 от НПК се прочитат съответните разпити на посочените свидетели и в.л. д-р Д.В. Водим от горното съдът,

О П Р Е Д Е Л И:

ОДОБРЯВА изразеното съгласие да не се провежда разпит на свидетелите Г. Д. АД., Н. Й. АД., Д. Й. АД., Т. ИЛ. АД. и в.л. по съдебно-медицинската експертиза д-р Д. Г€ В..

ПРОЧИТА протоколите за разпит на свидетелите Г. Д. АД., Н. Й. АД., Д. Й. АД., Т. ИЛ. АД., както и експертното заключение по съдебно-медицинската експертиза на в.л. д-р Д. Г€ В..

Прокурорът: Уважаема г-жо Председател, считам че са налице основания на чл. 287, ал. 1 от НПК за изменение на обвинението. Тъй като в съдебно заседание по заключението на комплексната експертиза в.л. В. каза, че автомобил „Дачия“ е преминал стоп-линията в 11,21,34,622 на комбиниран сигнал - жълт и червен, но в експертизата това обстоятелство е отбелязано като червен сигнал, тъй като водещата светлина е червена, а реално са светели червена и жълта светлина.

Видно от протокол от с.з. от 21.09.2021 год., когато се установи точното нарушение и ето защо считам, че обвинението следва да бъде изменено във връзка с нарушение на Правилника за прилагане на Закона за движение по пътищата - чл. 31 да не бъде точка 1, а точка 2 от Правилника за прилагане на Закона за движение по пътищата, а именно: „едновременно светещи червена и жълта светлина - означава "Преминаването е забранено". Този сигнал предупреждава водачите, че предстои подаване на сигнал със зелена светлина“. В тази част обвинението трябва да бъде изменено по този начин. По останалите обвинения чл. 6, т. 1 от ЗДвП и чл. 12, ал. 1 от ЗДвП няма изменения. Вместо текста по чл. 31, ал. 7 т. 1 от ППЗДвП, повдигам обвинение по чл. 31, ал. 7, т. 2 от ППЗДвП, за това, че е нарушил забраната да не преминава, съответно да не навлиза на едновременно светеща червена и жълта светлина на светофарната уредба.

Съдът тъй като прецени, че новото обвинение във връзка със съществено изменение на обстоятелствената част на обвинението и промяна на обвинението - за преминаване не на червен сигнал, както е посочено в диспозитива на обвинителния акт, а на червен и жълт сигнал на светофарната уредба, съответно промяна на бланкетния текст, посочен в него, а именно от чл. 31, ал. 7 т. 1 от ППЗДвП в чл. 31, ал. 7 от т. 2 от ППЗДвП не представлява обвинение за престъпление подсъдно на по-горен съд, на специализиран или на военен съд, което да е основание за прекратяване на съдебното производство и намира, че разглеждането на делото следва да бъде продължи по повдигнатото от прокурора на основание чл. 287 ал.1 от НПК изменено обвинение.

Подс. П.: Разбирам измененото обвинение.

Съдът на основание чл. 287 НПК разяснява на подсъдимия възможността да поиска да се подготви по измененото обвинение съответно производството да се отложи за друга дата и час.

Адв. М.: Не желаем отлагане на производството, моля да продължим днес съдебното заседание.

Подс. П.: Споделям това, което заяви моят защитник. Не желая отлагане на делото, не желая да давам обяснения по новото обвинение.

Адв. М.: Не желаем да даваме обяснения по новото обвинение, защото дори да дадем обяснения няма какви нови обстоятелства да внесем в доказателствения материал по делото.

На основание чл.283 от НПК председателят на състава прочита останалите писмени доказателства по делото, приложени към Досъдебното производство от значение за предмета на доказване.

Прокурорът: Нямам други искания по доказателствата. Съдебното следствие може да приключи.

Адв. С.: Аз също няма да правя искания за нови следствени действия.

Адв. М.: Моля съда да приеме като писмени доказателства два документа - характеристика от месторабота на подсъдимия. Считам, че е относима по чл. 102 т. 3 НПК и е озаглавена референция и заверено от мен копие от епикриза от Втора Психиатрична клиника към УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД – Варна.

Считам, че са относими. Аз също няма да правя искания за нови следствени действия.

Прокурорът: Да се приемат.

Адв. С.: Да се приемат представените доказателства.

Съдът намира, че така представените документи са допустими и относими към предмета на делото и следва да се приемат като писмени доказателства, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА към материалите по делото: референция от изпълнителния директор на търговско дружество „Бон Марин Холдинг“ АД; както и Епикриза на подс. И.П., издадена от ръководител клиника проф. д-р Христо Кожухаров и лекуващ лека д-р Десислава Караджова от Втора Психиатрична клиника към УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД – Варна.

Председателят обяви съдебното следствие за приключило, поради което и на основание чл.291 НПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

Прокурорът: Уважаема г-жо Председател, поддържам повдигнатото обвинение срещу подс. П. за извършено престъпление по чл. 343а ал. 1, б. „Б“ вр. чл. 343, ал. 1, б. „В“ от НК като нарушаването на правилата за движение по чл. 6, т. 1 ЗДвП, чл. 12 ал. 1 от ЗДвП и чл. 31 ал. 7, т. 2 от ППЗДвП добавям това във връзка с бланкетния характер на нормата.

В хода на съдебното следствие не се събраха доказателства, които да опровергават така събраните в хода на ДП по отношение на фактологията и на база, на които е изложена фактологията в ОА, внесен за разглеждане и образуване на това наказателното производство.

Единствената разлика е по отношение на чл. 31, ал. 7, т. 2 от Правилника за приложение на ЗДвП, тъй като се установи, че светлините на сигналите тогава при преминаването на „Дачия-та“ през кръстовището са били едновременно светени на жълта и червена светлина.

В аспект събраните гласни доказателства не се констатираха никакви промени всички свидетели потвърдиха изложеното от тях и в хода на съдебното заседание, така както те са дали показания и в ДП.

Няма промяна и в установеното по отношение на причинно-следствената връзка за настъпване смъртта на пострадалия, тъй като съдебно-медицинската експертиза установяваше този факт, тя беше приета и прочетена в с.з., а делото премина по реда на т. 1 по чл. 371 от НПК със съгласието на защитата и подсъдимия.

Считам, че при така установената фактология, безпредметно е да я коментирам в днешно с.з., но все пак само ще кажа, че на 14.09.2020 год. в гр. Варна при управление на товарен автомобил „Дачия“ подс. П. се е движил по бул. „Мария Луиза“ в посока кръстовището на бул. „Вл. Варненчик“ и при преминаване на светещ едновременно жълто-червен сигнал на светофара в посока завой наляво към бул. „Вл. Варненчик“ е блъснал движещия се в посока направо по бул. „Мария Луиза“ мотоциклет „Сузуки“ с регистрационен номер „Х хххх Х“, управляван от водача му Й. И. А., като е последвала вследствие на пътно-транспортното произшествие смъртта на Й. А..

Подсъдимият е направил всичко зависещо да окаже помощ на пострадалия, събраните са доказателства, че той се е обадил по телефона на спешна помощ. В този аспект е привлечен като обвиняем за по-лекото обвинение по чл. 343а ал. 1 букв. „Б“ от НК, а в хода на съдебното следствие не се събраха доказателства, които да опровергават тази квалификация на деянието.

В днешно с.з. разгледахме заключението на едно ново доказателство, събрано в съдебното следствие, а именно назначената съдебно-психиатрична и психологична експертиза. Безспорно от заключението се установява, че към настоящия момент подс. П. е психически здрав, няма данни за психично разстройство, не страда от умствена недоразвитост, нито от краткотрайно, нито от продължително разстройство на съзнанието, поради което е в състояние да разбира и да ръководи постъпките си и да участва в наказателния процес.

Подсъдимият П. е с чисто съдебно минало, видно от приложеното свидетелство за съдимост, а днес в с.з. защитата представи доказателства от работодател, писмена справка, в която се сочат добри характеристични данни. Ще Ви моля да признаете подс. П. за виновен за извършеното от него престъпление, като с оглед целите на чл. 36 от НК при определяне на наказанието му да го определите към средния му размер, който да бъде отложен с подходящ изпитателен срок. Като отчете високата степен на обществена опасност на това деяние и обстоятелството, че тези престъпления са изключително чести и резултатът от тези престъпления води до необратими последици.

По отношение наказанието по чл. 343г от НК считам, че следва да бъде наложено в рамките на средния размер като отчетете обстоятелството, че той е професионален шофьор и това обстоятелство го прави човек с изключително завишена степен на обществена опасност, тъй като той ежедневно управлява моторно превозно средство. Предложеното наказание мисля, че ще удовлетвори целите на чл. 36 НК и ще бъде отчетено за правилно както за индивидуалната превенция, така и за генералната превенция.

Адв. С.: Уважаема г-жо Председател, от името на моите доверители аз считам, че безспорно е установено още в хода на ДП какъв е бил механизмът на ПТП-то и той е намерил е много правилно отражение в приетата в съдебното заседание съдебно-автотехническа и видеотехническа експертиза. Безспорно е какво е било поведението на подсъдимия към момента, в който той се придвижва към въпросното кръстовище, каква е била неговата траектория и поведение преди настъпване на удара. Аз не искам да коментирам свидетелските показания, доколкото стана ясно, че същите са абсолютно противоречиви и не отговарят на видеозаписите, които са приети в настоящото съдебно производство включително и от показанията на свидетеля, който изслушахме в днешно съдебно заседание, заявявайки, че бил трета кола, че имал прекрасна видимост и т.н. – нещо, което се опровергава отново от видеозаписите. На снимка 39.1, която е приложена на лист 40 от комплексната автотехническа и видеотехническа експертиза се вижда в лентата, в която той твърди, че се движи е именно лентата на процесния автомобил „Дачия“, такава кола изобщо не се вижда на снимката, може би на метри преди „Дачия-та“ да премине стоп-линията. От това, което той обясни най-вероятно той се е намирал някъде в предходното кръстовище и след предходната светофарна уредба и това се вижда от снимковия материал.

Затова аз считам, че по делото изключително се доказва като механизъм, поведение на водача и негова вина единствено и само от приложените записи, за които стана ясно, че не са манипулирани по никакъв начин, и от въпросните съдебни експертизи, които бяха приети в предходното заседание.

Нещо повече за местоположението на автомобилите можем да съдим и от приложения снимков материал в експертизата на експерта Ж., където ясно и точно се вижда на снимката къде се намира автомобилът, управляван от подсъдимия, приближавайки осевата линия и стоп-линията и къде се намира автомобилът, който се движи в съседната на него лента. На снимката се вижда, че те са изравнени като положение непосредствено преди стоп-линията. На снимка 7 пак от същата експертиза на в.л. Ж. се вижда, че вече товарният автомобил „Дачия“ е реализирал или всеки момент ще реализира удара с мотоциклета, докато автомобилът, който е бил изравнен с него на стоп-линията на кръстовището е може би около 1-2 метра вече след тази стоп-линия. Това говори единствено и само, че заключението на вещото лице автотехник е абсолютно точно, а именно, че подсъдимият е преминал на светлинен сигнал, който е бил забранен за него.

Това е безспорно установено от експертизите и не подлежи на повече коментари. Бил е длъжен водачът с оглед неговата професионална подготовка, която наблюдаващият прокурор сподели, да съобрази своето поведение, отново спрямо експерта, той е могъл да спре и да предотврати удара, каквото е задължението, което му е вменено от законодателя в тази ситуация.

Същият е имал прекрасна видимост към кръстовището и би следвало да пропусне движещите се моторни превозни средства в насрещната пътна лента, което не е направил. Нещо, което не е сторено и е довело до този фатален край, защото както се вижда от снимковия материал и от експертизата отново и в заключението на вещото лице, че водачът

на мотоциклета е предприел необходимото поведение от негова страна да предотврати по някакъв начин удара. И това за всеки един, който управлява мотоциклет е ясно, че няма как да стане по друг начин освен със събаряне на самия мотор, за да може той да се сурне по пътното платно и да се предотврати директен удар между водача на мотоциклета с насрещното превозно средство, вижда се отново на снимка 7, че това поведение е реализирано от водача на мотоциклета, защото от отсреща се вижда, че моторът вече е бил съборен по съответния ред. Въпреки това се е стигнало до този фатален край.

Ето защо аз считам, че са налице и много доказателства, които да доведат до една присъда, която да бъде справедлива и да отговаря на нуждите на закона. Аз донякъде се съобразявам с това, което каза и наблюдаващия прокурор, но от името на моите доверители предоставям на съда да прецени в конкретната ситуация какъв да е видът и размерът на наказанието, което да се наложи на водача, както и по отношение на размера на наказанието „лишаване от право от управление на МПС“. Моля за съдебен акт в този смисъл. Благодаря.

Адв. М.: Уважаема г-жо Председател, считам, че обвинението не е доказано по несъмнен начин, както изисква разпоредбата на чл. 303, ал. 2 от НПК, поради следните съображения.

На първо място в комплексната видеотехническа и автотехническа експертиза не е посочено по какъв метод вещите лица са определили разстоянието от около 19 метра, което лекотоварен автомобил „Дачия-Докер“ е изминал от своята стоп линия до мястото на удара. В съдебно заседание от 21.09.2021 год. на въпрос на защитника на подсъдимия, в.л. инж. А.В. отговори, цитирам: *„Методът, чрез който сме определили около 19 метра не е посочен в експертизата“* (стр. 11 на съдебния протокол). Съгласно теорията на съдебните експертизи и константната съдебната практика методите на експертно изследване задължително следва да се посочат, тъй като противното съществено нарушава основни принципи на НПК – на чл. 13 (разкриване на обективната истина), на чл. 14 (вземане на решение по вътрешно убеждение) и на чл. 15 (право на защита). Защото непосочването им лишава страните и съда да проверят, както адекватността на съответния метод на базата на съответните научни постижения и добрата експертна практика, така и правилността на резултатите от използването му, било чрез проверка на измерванията и изчисленията, било чрез задаване на въпроси към вещите лица, било чрез допълнителна или повторна експертиза. Тук се позовавам и на книгата „Разследване на ПТП. Технически коментар на юриста“, издание на Технически университет – София, 2010 г., с. 34-41 и с. 179-190, с автор проф. д-р инж. Станимир Карапетков, който е водещ специалист в областта на автотехническите експертизи и същевременно вещо лице, включен в списъка на СГС.

В процесния казус точното определяне на разстоянието, което лекотоварният автомобил „Дачия Докер“ е изминал от своята стоп-линия до мястото на удара е от значение за точното определяне на скоростта на автомобила, опасната зона на спиране на двете МПС и наличието или отсъствието на причинна връзка между поведението на подсъдимия и настъпилото ПТП.

На второ място – въпреки, че в КВТАТЕ не е посочен методът, по който е определено разстоянието от „около 19 метра“ вещите лица приемат това разстояние за величина път. Въз основа на тази величина, по формулата за средна скорост V (скоростта) = S (пътя) : T (времето) вещите лица са определили, че скоростта на „Дачия-та“ в момента на удара е била в размер на 21,348 км/ч или 5,93 м/сек (с. 21 на Експ., ДП, т. 2, л. 33, PDF с. 38).

Тук има два недоказани факта: първият – Вещите лица по неубедителен начин са изчислили тази скорост на „Дачия-та“, защото, както посочих вече, по неубедителен начин са определили величината „път“ в размер на „около 19 метра“, и вторият – в процесния случай средната скорост на „Дачия-та“ не е възможно да съвпада със скоростта на автомобила в момента на удара или, казано по-точно – преди началото на спиране, тъй като противоречи на доказателствата и доказателствените средства по делото. Тази скорост би могла да се приеме за достоверна само за първоначално изминатото разстояние от около 2-3 м, защото от този момент скоростта на автомобила се е увеличавала, което се установява от видеофайловете от камерите на Общинско предприятие „ТАСПУД“ това са файлове KR303_1, KR303_2, обясненията на подсъдимия и заключението на Вещите лица, че от преминаването на стоп-линията до мястото на удара „Дачия-та“ е била в динамично състояние на ускорение. Това означава, че скоростта на автомобила преди началото на спиране е била по-висока от средната му скорост.

На трето място местоположението на „Дачия-та“ в мястото на удара, описано в Протокола за оглед на местопроизшествие не съответства на местоположението на автомобила, изобразено в Скицата към протокола за оглед (ДП, т. 1, л. 11, PDF с. 19) и изобразеното в Скицата към КВТАТЕ (ДП, т. 2, л. 62, PDF с. 67). В Протокола за оглед на местопроизшествие (оригинал и препис) местоположението на лекотоварния автомобил „Дачия“ е описано така, цитирам: „Задното ляво колело е на 3 м. наляво от ОР 1 и на 18,60 м напред от ОР 1. Предното ляво колело е на 5 м наляво от ОР 1 и на 19,20 м напред от ОР 1“ (ДП, т. 1, л. 8, PDF с. 11 и препис, л. 10, PDF с. 16). Според мащаба, посочен на Скицата, който е 1:500, 1 мм = 50 см, 1 см = 5 м (умножават се съответно x 0,5 и x 5). При измервания с линия се получава, че предното ляво колело се намира на 35 мм от ОР 1 или на 17,5 м от ОР 1 (35 мм x 0,5 = 17,5 м), а задното ляво колело на 40 мм или на 20 м от ОР 1 (40 мм x 0,5 = 20 м). Тоест на Скицата към Протокола за оглед и на Скицата към КВТАТЕ е изобразено обратното – задното ляво колело се намира на по-голямо разстояние от ОР 1 от предното ляво колело.

Посоченото противоречие разколебава доказателствената стойност на Протокола за оглед на местопроизшествие, а оттам и на изходните данни, които използва КАТВТЕ относно мястото на удара. От своя страна тази доказателствена празнота изключва възможността да се направят безспорни изводи за наличие на причинно-следствена връзка между поведението на подсъдимия и настъпилото ПТП, поради обстоятелството, че не е възможно по несъмнен начин да се установи мястото, в което се пресичат траекториите на движение на двете МПС. Защото, както посочи вещото лице инж. Ал. В. в съд. заседание от 21.09.2021 г., той е определил разстоянието от стоп-линията на „Дачия-та“ до мястото на

удара, което е около 19 м и разстоянието от стоп-линията на мотоциклета до мястото на удара, което е 35,50 м съгласно измерванията по скицата (стр. 13 на Протокола от съдебно заседание), а както вече посочих, скицата противоречи на описаните в Протокола за оглед на местопроизшествие разстояния. Посочените до тук пропуски и противоречия между протокола за оглед на местопроизшествието и комплексната експертиза и скиците към тях са довели до фактическа празнота на ОА, тъй като в процесния казус от съществено значение за въпроса за вината на подсъдимия са както времето, измерено от вещите лица в милисекунди, така и разстоянието и скоростта на автомобила, които вещите лица са следвало да определят точно и по убедителен начин. Защото ударът между мотоциклета и лекотоварния автомобил е кос и едно разстояние от около 10-15 см., както и скорост от 1-2 метра/сек. повече или по-малко биха били от значение дали траекториите на двете МПС биха се разминали и Пътно-транспортното произшествие не би настъпило, а оттук чие поведение на двамата водачи е в причинно-следствена връзка с произшествието.

На четвърто място – дори и хипотетично да приемем, че изходните данни за мястото на удара са точно определени при огледа на местопроизшествието и от КВТАТЕ, което според мен не е така предвид аргументите, които вече изложих, то според моя анализ на доказателствата и доказателствените средства, считам, че в причинно-следствения комплекс по процесния казус непосредствена причина за настъпилото ПТП е поведението на водача на мотоциклета. В подкрепа на тази теза излагам следните аргументи:

Началото на червения сигнал за мотоциклета е в 11:21:35:186 ч. и в този момент той се е намирал на 13,12 м преди своята стоп-линия. Това местоположение на мотоциклета се определя по следния начин:

- на с. 28 на КВТАТЕ (ДП, т. 2, л. 40, PDF с. 45) е посочено, че мотоциклет „Сузуки“ навлиза в кръстовището в 11:21:35:898 ч. (това е моментът, в който предната гума на мотоциклета е на стоп-линията) или 0,712 сек. след светването на червен сигнал на светофарната уредба в неговата посока на движение, това е сектор 4А на циклограмата, трети ред отгоре надолу. Тоест червеният сигнал за мотоциклета е светнал в 11:21:35:186 ч. като от 11:21:35:898 ч. – 0,712 сек. = 11:21:35:186 ч.

- по формулата $S \text{ (пътят)} = V \text{ (скоростта)} \times T \text{ (времето)}$ определяме разстоянието от 13,12 м: $18,43 \text{ м/сек}$ или $66,35 \text{ км/ч}$ (скорост на мотоциклета) $\times 0,712 \text{ сек.}$ е равно на 13,12 м.

В този момент „Дачия-та“ се намирала на 3,34 м в кръстовището, считано от нейната стоп-линия, и за водача е светел едновременно червен и жълт сигнал. Изчислява се така: 11:21:35:186 ч. това е началото на червения сигнал за мотоциклета – (минус) 11:21:34:622 ч. (времето, в което „Дачията“ преминава своята стоп-линия) = 0,564 сек.; след това умножаваме 0,564 сек. $\times 5,93 \text{ м/сек}$ (скоростта на „Дачията“) = 3,34 м.

Именно в този момент водачът на мотоциклета е бил длъжен и е могъл обективно и субективно да възприеме „Дачия-та“ като опасност и да предприеме спиране, защото между него и автомобила не е имало никакви прегради, които да възпрепятстват възприемането на опасността, и наред с това водачът на мотоциклета е съзнавал, че навлиза в кръстовището на забранителен червен сигнал след жълт сигнал и се е намирал на 13,12 м. преди своята стоп-

линия. Но в тази ситуация водачът на мотоциклета не е предприел спиране, а е продължил движението си, като е проявил самонадеяност, че ще изпревари „Дачия-та“ преди траекториите на двете МПС да се пресекат.

Според КВТАТЕ при скорост на мотоциклета от 66,348 км/ч (или 18,43 м/сек) опасната зона за спиране на мотоциклета е 48,12 метра. Ако водачът на мотоциклета е задействал спирачната уредба, той е могъл да спре на 50 см преди мястото на удара и произшествието не би настъпило. И тук ще вмъкна, че съгласно константната съдебна практика при рискова ситуация на път, първото нещо, което трябва да предприеме един водач на МПС е да предприеме спиране, а не както твърди обвинението и повереника на частните обвинители да се опита да легне мотоциклетът, за да предотврати удара, именно спиране.

Това разстояние се определя по следния начин: според КВТАТЕ мястото на удара се намира на 35,50 метра от стоп-линията на мотоциклета: $35,50 \text{ м} + 13,12 \text{ м} = 48,62 \text{ м}$; като от $48,62 \text{ м} - (\text{минус}) 48,12 \text{ м}$ (опасна зона за спиране на мотоциклета) = 50 см. Ако водачът на мотоциклета беше предприел спиране той щеше да спре на 50 см. преди мястото на удара.

Ако водачът на мотоциклета се е движил с разрешената по чл. 21 от ЗДВП скорост от 50 км/ч (или 13,89 м/сек), според КВТАТЕ опасната му зона за спиране е 30,75 м. При тази скорост водачът на мотоциклета е могъл да спре на още по-голямо разстояние преди мястото на удара, а именно на 17,87 м. Това разстояние се определя по следния начин: $35,50 \text{ м} + 13,12 \text{ м} = 48,62 \text{ м}$; $48,62 \text{ м} - \text{минус } 30,75 \text{ м}$ (опасна зона за мотоциклета) = 17,87 м.

В момента, в който „Дачия-та“ се е намирала на 3,34 м в кръстовището, а мотоциклетът се е намирал на 13,12 м преди своята стоп-линия и за водача на мотоциклета е светел червен сигнал на светофарната уредба, разстоянието между двете МПС е било 64,28 м, което се определя така: 19 м (разстоянието от стоп-линията на „Дачия-та“ до мястото на удара) – минус 3,34 м (разстоянието на което „Дачия-та“ е навлязла в кръстовището, в момента, в който за водача на мотоциклета е светнал червен сигнал) = 15,66 м; $15,66 \text{ м} + 35,50 \text{ м}$ (разстоянието от стоп-линията на мотоциклета до мястото на удара) + 13,12 м (разстоянието, на което мотоциклетът се е намирал преди своята стоп-линия, в момента, в който за него е светнал червен сигнал) = 64,28 м.

При това разстояние подсъдимият не е имал обективна възможност да направи точна преценка дали скоростта на мотоциклета позволява на водача му да спре своевременно на своята стоп-линия при наличието на червен сигнал на светофара за мотоциклета. Поради това обстоятелство подсъдимият не е предприел спиране на „Дачията“, за да пропусне мотоциклета.

Както вече посочих, считам, че определената от КВТАТЕ средна скорост на „Дачия-та“ от 21,348 км/ч (или 5,93 м/сек) следва да се кредитира само за първите 2-3 м, изминати от автомобила сред преминаване на стоп-линията, но не и като скорост преди началото на спиране или в момента на удара. Защото след преминаване на стоп-линията автомобилът е бил в процес на ускорение, което същевременно са приели и ВЛ и което се

установява още и от видеофайловете от камерите на Общинско предприятие „ТАСРУД“ – KR303_1, KR303_2 и от обясненията на подсъдимия. Това означава, че скоростта на автомобила преди началото на спиране на удара е била по-висока от средната му скорост.

Поради това считам, че следва да се кредитират показанията на подсъдимия, дадени в съд. заседание от 21.09.2021 г. (стр. 9 на Протокола) и да се приеме, че скоростта на автомобила в момента, в който подсъдимият е възприел мотоциклета като опасност, е била между 27 (7,5 м/сек) и 30 км/ч (8,33 м/сек).

В момента, в който мотоциклетът е застъпил своята стоп-линия (в 11:21:35:898 г.), „Дачия-та“ се е намирала навътре в кръстовището на разстояние 9,57 м, считано от нейната стоп-линия. Този извод следва от така направените изчисления:

В 11:21:35:898 ч. предната гума на мотоциклета е застъпила стоп-линията на червен сигнал на светофара в неговата посока на движение (Експ. стр. 21, ДП т. 2, стр. 33, PDF с. 38) също така снимка 93 и камера KR 303_1, така приема и ОА.

В този момент водачът на „Дачия-та“ е навлязъл в кръстовището 1,276 сек. преди мотоциклета, като това време се определя така:

- на стр. 28 на КВТАТЕ (ДП, т. 2, л. 40, PDF с. 45) е посочено, че „Дачия-та“ преминава своята стоп- линия в 11:21:34:622 ч. (Експ., стр. 28, ДП, т. 2, л. 40)

- от 11:21:35:898 ч. (времето, в което предната гума на мотоциклета е на стоп-линията) изваждаме 11:21:34:622 ч. (времето, в което „Дачия-та“ преминава своята стоп-линията) и се получава = 1,276 сек.;

- при скорост на „Дачия-та“ от 27 км/ч (7,5 м/сек) по формулата $S \text{ (пътят)} = V \text{ (скоростта)} \times T \text{ (времето)}$ определяме разстоянието от 9,57 м: 7,5 м/сек или 27 км/ч (скорост на „Дачия-та“) $\times 1,276 \text{ сек.} = 9,57 \text{ м.}$

Именно това място – 9,57 м навътре в кръстовището, считано от стоп-линията на автомобила, считам, че следва да се приеме като място и момент, в който подсъдимият е бил длъжен и е могъл обективно и субективно да възприеме мотоциклета като опасност и да предприеме спиране.

От това място разстоянието до мястото на удара е 9,43 метра, което се определя по следния начин:

- разстоянието от стоп-линията на „Дачия-та“ до мястото на удара е „около 19 м“, според Експертизата;

- в момента, в който мотоциклетът се е намирал на своята стоп-линия, „Дачия-та“ се е намирала на 9,57 м в кръстовището, считано от нейната стоп-линия;

- 19 м – (минус) 9,57 м = 9,43 м.

При скорост от 27 км/ч (или 7,5 м/сек) опасната зона за спиране на „Дачия-та“, е изчислена по формулата, използвана от Експертизата, е в размер на 11,99 м. Разстоянието от 11,99 м е по-голямо от 9,43 м, от което следва, че ПТП е настъпило в опасната зона за спиране на „Дачия-та“.

Наред с изложеното дотук, ако водачът на мотоциклета се е движил с разрешената по чл. 21 от ЗДвП скорост от 50 км/ч (или 13,89 м/сек) кинетичната енергия на мотоциклета, отдадена в момента на удара, която се е отразила върху водача, е щяла да бъде 1,8 пъти по-малка отколкото при скорост от 66,348 км/ч (или 18,43 м/сек), с която се е движил водачът на мотоциклета, поради което получените от пострадалия увреждания не биха причинили смърт, което ще аргументирам със следните изчисления:

Кинетичната енергия на движещо се тяло се измерва в джаули ($1 \text{ J} = 0,10197 \text{ kg/m}$) и се определя по формулата E_k („E“ кинетично) = $\frac{mV^2}{2g}$, където „m“ е масата в килограми, V – скоростта в m/s, g – силата на земното притегляне, което е равно на 9,81 m/s. По тази формула определяме кинетичната енергия на мотоциклета в момента на удара.

По регистрационен талон масата на мотоциклета „Сузуки“ е 280 кг + 85 кг маса на водача (тази маса на водача е взета от съдебно-медицинската експертиза) = 365 кг маса.

При скорост на мотоциклета от 66,348 км/ч (или 18,43 м/сек) неговата кинетична енергия е 6 318,944 джаула (J) или 61 968,661057093 тона/кв.м, което се изчислява така:

$$E_k = \frac{365 \text{ kg} \times 18,43 \text{ m/s}^2}{2 \times 9,81 \text{ m/s}} = \frac{365 \text{ kg} \times 339,6649 \text{ m/s}^2}{19,62 \text{ m/s}} = \frac{123\,977,6885}{19,62 \text{ m/s}} = 6\,318,9443679918 \text{ джаула (J) или } 61\,968,661057093 \text{ тона/кв.м}$$

0,10197 kgm

При скорост на мотоциклета от 50 км/ч (или 13,89 м/сек) неговата кинетична енергия е 3 554,781 джаула (J) = 34 861,049 тона/кв.м, което се изчислява така:

$$E_k = \frac{365 \text{ kg} \times 13,89 \text{ m/s}^2}{2 \times 9,81 \text{ m/s}} = \frac{365 \text{ kg} \times 192,9321 \text{ m/s}^2}{19,62 \text{ m/s}} = \frac{70\,420,2165}{19,62 \text{ m/s}} = 3\,554,781246845 \text{ джаула} = 34\,861,049787634 \text{ тона/кв.м}$$

0,10197 kgm

Като ($1 \text{ J} = 0,10197 \text{ kgm}$), или 1,8 пъти по малко отколкото при скорост от 66,348 км/ч (или 18,43 м/сек).

Предвид изложените аргументи Ви моля да признаете подсъдимия за невинен и да го оправдаете по повдигнатото му обвинение, и алтернативно ако съдът признае подсъдимия за виновен то моля при определяне на вида и размера на наказанието да приложи чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „Б“ от НК. Благодаря за вниманието.

Прокурорът /дуплика/: За разлика от защитата, законът и правилникът за приложението му твърдят, че при наличие на червен и жълт сигнал на светофарната уредба е

забранено навлизане в предходното платно.

Оттам нататък след 34,22, когато въпреки тази забрана подсъдимият навлиза в кръстовището, в този смисъл е и обвинението, което включва предприемане на навлизане на кръстовище при забранен сигнал на светофара, който свети едновременно в жълта и червена светлина е нарушението, което е довело до причинно –следствената връзка на смъртта на пострадалия.

Адв. М.: Аз не оспорвам нарушението. Аз правя тези изречения пред съда, за да аргументирам твърденията си относно причинно-следствената връзка, защото съдебната практика е категорична - дори да има нарушение на ЗДВП и правилника за прилагането му, винаги следва да се изследва причинно-следствената връзка.

Адв. С. /дуплика/: Съгласно експертите той навлиза в лентата, която е продължение на лентата на мотоциклета - има пресичане на насрещна пътна лента в кръстовището. Ако той беше съобразил поведението си, въпреки нарушението за местене на стоп-лентата, трябваше да спре и да пропусне, което му е задължението, но той не го е направил. И ето я причинно- следствената връзка, пак свързана с поведението на подсъдимия. Ако беше пропуснал мотоциклета и не беше му отнел част от неговата лента удар нямаше да има. Това трябва да се отбележи и това го има и в експертизите и във видеозаписите.

И това е основната причина за настъпване на пътнo-транспортното произшествие и моля да не се спекулира с тази тема.

Адв. М. /дуплика към реплика/: Както експертизата така и обвинението negliжира поведението на мотоциклетиста. Това е особено видно, когато експертизата и обвинението твърдят, че единственото правилно решение с оглед предотвратяване на произшествието е трябвало мотоциклета да легне с мотора, което е абсолютно неправилно и според мен превратно.

Аз както посочих съдебната практика е категорична, че при рискова ситуация единственото правилно поведение, първата реакция, която трябва да предприеме един водач това е - да задейства спирачната уредба. По този въпрос няма спор в съдебната практика.

Моля алтернативно ако признаете подзащитния ми за виновен да приложите чл. 55, ал. 1, т. 2, букв. „Б“ от НК.

Подс. П. /лична защита/: Нямам какво да добавя към казаното от защитника ми.

СЪДЪТ на основание чл.297 от НПК дава на подсъдимия

ПОСЛЕДНА ДУМА

Подсъдимият: Г-жо Съдия, аз бях убеден, че ми светна зелена светлина. Дали съм се разсеял за секунда или не, обаче при първа възможност, когато видях, че мотоциклетът пресича стоп-линията аз натиснах спирачки. Автомобилът беше почти спрял, когато мотоциклетът се зададе към мен, т.е. аз почти бях спрял. Тоест опитах се с каквито сили мога да направя всичко възможно да предотвратя произшествието.

Повярвайте ми, че след произшествието аз най-много съжалявам за този случай. Аз бях със сина си в колата, който кандидатстваше след 7ми клас. Притеснението ми беше огромно, аз съм водач с многогодишен стаж, опитвам се да спазвам законите и ги спазвам, както се вижда по делото, може би едно разсейване доведе до този трагичен край. Моля съдът да постанови справедлива присъда.

СЪДЪТ се оттегля на тайно съвещание.

СЪДЪТ, след тайно съвещание постанови присъда, която председателят на състава обяви публично и разясни на страните срока и реда за обжалването □ пред Апелативен съд – Варна.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен в открито съдебно заседание, приключило в 11.10 часа.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

Секретар: _____